

REVISION AF KØDLOVGIVNINGEN

ex 2

*Betænkning
afgivet af det af landbrugsministeren
den 13. december 1984 nedsatte udvalg*

BETÆNKNING NR. 1067

KØBENHAVN 1986

Betænkning afgivet af Landbrugsministeriets udvalg til revision af kødloven.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kapitel 1. Udvalgets nedsættelse, kommissorium og sammensætning	1
Kapitel 2. Udvalgets arbejde	5
Kapitel 3. Spørgsmål der har været genstand for særlig overvejelse i udvalget	5
1. Skal reglen om hjemmeslagtning skærpes	6
2. Indførelse af hjemmel for regler om klassifikation og indvejning	6
3. Importkontrollen	7
4. Eksportkontrol	8
5. Overflytning af hjemmel til at udstede kødvarestandarder fra miljøministeriet til landbrugsministeriet...	8
6. Hjemmel til indførelse af regelsæt for slagtning af vildt	9
7. Produktion af spisefærdige retter eller færdige komponenter hertil	10
Kapitel 4. Udvalgets indstilling	10
<u>Bilag 1.</u> Forslag til lov om kød med alm. bemærkninger og bemærkninger til de enkelte bestemmelser.	
<u>Bilag 2.</u> Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse nr. 491 af 15. september 1975 af regulativ om indretning og drift af offentlige og private slagtehuse.	
<u>Bilag 3.</u> Bekendtgørelse om indførsel, opskæring og forarbejdning af udenlandsk kød og fjerkrækød til udførsel.	
<u>Bilag 4.</u> Bekendtgørelse om kød m.m. til hjemmemarkedet.	

ISBN 87 - 503 - 6020 - 5

B E T Æ N K N I N G

afgivet af det af landbrugsministeren

den 13. december 1984 nedsatte udvalg

til revision af kødloven.

Kapitel 1.

Udvalgets nedsættelse, kommissorium og sammensætning.

Den nugældende kødlov, lov nr. 220 er af 26. april 1973 og altså over 12 år gammel. Loven var ved sin tilblivelse i 1973 præget af, at den skulle vedtages senest pr. 1. juli 1973 til opfyldelse af Danmarks forpligtelser i anledning af indtræden i EF. Sagen havde derfor nogen hast og der blev f.eks. ikke gennemført et forudgående udvalgsarbejde.

Der har fra forskellig side været rettet henvendelse til landbrugsministeriet om ønskelige ændringer i kødloven, ligesom ministeriet selv på visse områder har måttet erkende et behov for ændringer. Landbrugsministeriet har i en årrække været af den opfattelse, at man med hjemmel i kødlovens § 3, jfr. § 6, kunne forhindre, at privates slagtning til eget forbrug kunne udføres i ikke godkendte slagtehus. I overensstemmelse hermed har landbrugsministeriet henstillet til anklagemyndigheden, at der blev rejst tiltale, når der forelå oplysninger om, at en person i strid med de gældende bestemmelser udførte slagtning for andre i et ikke godkendt privat slagtehus. En række underretsaftgørelser viser, at landbrugsministeriets fortolkning blev lagt til grund i underretterne.

I Vestre landsrets dom afsagt den 11. oktober 1978 i en appelsag statueredes imidlertid, at landbrugsministeriet havde manglet hjemmel i kødloven til i bekendtgørelse nr. 482 af 27. september 1974 at fastsætte, at privat slagtning til eget forbrug kun måtte finde sted på slagtedyrets ejers hjemsted.

En senere Østre Landsretsankedom af 7. december 1982 fast-

slog yderligere, at skoldning, flækning og rensning af grise fra landmænd i en som kølerum indrettet garage på tiltaltes private bopæl, efter at grisene først var aflivet hos den pågældende landmand, må betragtes som bistand til slagtning for private til disses eget forbrug og må derfor anses for lovlig efter undtagelsesbestemmelsen i loven i § 3, stk. 2, nr. 2.

Retstilstanden er efter disse 2 landsretsafgørelser således, at landbrugsministeriet ikke har den fornødne lovhjemmel til at regulere hjemmeslagtingerne.

Landsudvalget for loyal handel har, som mandatar for Danske Slagtermestres Landsforening i skrivelse af 6. juli 1983 opfordret til, at der indføres et totalt forbud imod slagting uden for godkendte slagtesteder. Denne henvendelse har været forelagt veterinærdirektoratet til udtalelse, og i skrivelse af 8. august 1983 støtter veterinærdirektoratet forslaget om ændring af kødloven således, at slagting skal finde sted på hjemstedet, d.v.s. slagtedyrets ejers hjemsted, men man ser ikke behov for at forbyde den traditionelle hjemmeslagting, og man kan derfor ikke støtte forslaget om et totalt forbud.

Reglerne om klassifikation, indvejning og afregning for slagterier findes for øjeblikket i baconregulativet og det har hidtil ikke voldt problemer at få disse regler overholdt af slagterierne, idet alle disse har været medlemmer af Organisationen Danske Slagterier, som påser overholdelsen. I takt med at der kan opstå nye slagterier uden for Organisationen Danske Slagterier's kreds, er disse slagterier ikke undergivet de ensartede regler om klassifikation, indvejning og afregning, som findes i baconregulativet, og f.s.v. disse slagterier ikke producerer bacon, er der altså ikke hjemmel for at gennemtvinge reglerne. For at sikre ensartede regler om klassifikation, indvejning og afregning i hvert fald over for alle eksportautoriserede slagterier, og uanset om disse er tilsluttet Organisationen Danske Slagterier eller ej, har Organisationen Danske Slagterier anmodet om, at der i forbindelse med en evt. revisi-

on af kødloven indføres regler i denne, som skaber hjemmel for, at der i et regulativ opstilles ensartede regler om klassifikation, indvejning og afregning, således at disse regler ikke længere skal findes i bacohregulativet.

Dette støttes af Kødbranchens Fællesråd, som samtidig peger på de fælles EF-bestemmelser om klassificering af slagtekroppe af voksent kvæg og indberetning af markedspriser for slagtekroppe af voksent kvæg (jfr. landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 518 af 24. september 1982).

Spørgsmålet om kommunernes kontrol af importerede kødprodukter har på Københavns kommunes foranledning været drøftet siden 1975. Københavns kommune er af den opfattelse, at der ikke findes hjemmel i kødloven for at pålægge kommunerne, uden særskilt betaling, at udføre importkontrollen, således som den har været praktiseret hidtil på importvirksomhedernes lagre.

Med skrivelse af 30. december 1983 meddeler Københavns kommune, at man fra og med d. 2. januar 1984 er ophørt med at foretage kontrol med import af kødvarer. Landbrugsministeriet tog til efterretning, at Københavns kommune ikke har ønsket fortsat at varetage denne opgave, og veterinærdirektoratet har i den anledning udsendt en skrivelse af 4. januar 1984 til importører af kødprodukter m.m. i Københavns kommune gående ud på, at tidligere tilsendte autorisationsskrivelser indsendes til veterinærdirektoratet med angivelse af, hvilken kontrolstation, der i givet fald ønskes anvendt fremover, idet det oplyses, at der er mulighed for, efter nærmere aftale herom, at anvende ét af de eksisterende eksportautoriserede frysehuse, jfr. § 2, stk. 2 (1) i landbrugsministeriets bekendtgørelse af 20. juni 1975 om udenlandsk kød m.m.

Grosserer-Societetet har over for landbrugsministeriet og i en skrivelse til landbrugsminister Niels Anker Kofoed af 2. februar 1984 fastholdt det nødvendige i, at der findes en løsning og givet udtryk for, at det ændrede kontrol-

system koster danske importvirksomheder store summer. Man har ikke været i stand til at konkretisere de beløb, den ændrede kontrolordning medfører for virksomhederne.

Hjemmelspørgsmålet har været forelagt justitsministeriet, som under et møde d. 23. november 1983 fastslår, at der i kødlovens § 16 og § 29 ikke findes den fornødne hjemmel for at pålægge kommunerne at udføre den omtalte kontrol.

Veterinærdirektoratet har ved flere lejligheder over for landbrugsministeriet rejst spørgsmålet om en laboratoriekontrol for kød og kødvarer til eksport, og landbrugsministeriet har bemyndiget veterinærdirektoratet til at forhandle direkte med brancheorganisationerne om dette spørgsmål.

Forud for miljøministeriets udstedelse af bekendtgørelse nr. 476 af 20. september 1984 om kødvarestandarder var spørgsmålet om det sagligt rigtige ressort for denne opgave genstand for drøftelse mellem miljøministeren og landbrugsministeren.

På baggrund af det foranstående og som følge af de ændringer, der løbende er sket i EF's retsakter, er det af landbrugsministeriet besluttet at søge gennemført en revision af kødloven og med skrivelse af 13. december 1984 nedsatte landbrugsministeriet et mindre udvalg med det kommissorium at foretage en vurdering af behovet for en revision af denne lov og de i medfør heraf gældende bekendtgørelser.

Udvalget kom til at bestå af kontorchef J. Madelung (formand), veterinærinspektør K. Hermansen, veterinærdirektoratet, veterinærinspektør E. Malling Olsen, veterinærdirektoratet, direktør H.R. Thomsen, Kødbbranchens Fællesråd, underdirektør Ole Jørgensen, Organisationen Danske Slagterier, afdelingschef B. Kirkegaard Petersen, Organisationen Danske Slagterier samt fuldmægtig J. Allesø (sekretær), landbrugsministeriet.

I forbindelse med nedsættelsen af udvalget blev det bestemt, at dette især skulle vurdere behovet for ny regulering af

1. Bestemmelsen om hjemmeslagtning,

2. Hjemmel for regler om slagteriernes klassifikation, indvejning og afregning,
3. Kommunernes betaling af importkontrol af kødvarer,
4. Etablering af eksportkontrol med kødvarer,
5. Ændring af lovens § 31 med henblik på at skabe hjemmel for landbrugsministerens udfærdigelse af kødvarestandarder.

Kapitel 2.

Udvalgets arbejde.

Udvalget har afholdt 7 møder og på 1. møde i udvalget drøftede man, hvorvidt man ville foreslå ændringer til den gældende kødlov eller fremkomme med forslag til en hel ny kødlov. Udvalget besluttede at fremkomme med forslag til en hel ny kødlov.

Udvalgsarbejdet har i vidt omfang været en redaktionel ændring af kødloven med henblik på fornøden klargøring, forenkling og modernisering af sprogbrugen m.h.t. udtryk, der i daglig tale anvendes i branchen.

Efter at der i udvalget var udarbejdet et udkast til ny kødlov, besluttede udvalget at udsende udkastet til foreløbig høring i en begrænset kreds af institutioner og organisationer, der måtte antages at have en særlig interesse i denne sag og udkastet blev herefter fremsendt til Den danske Dyrlægeforening, Grosserer-Societetet, Kommunernes Landsforening, Danske Slagtermestres Landsforening, Københavns kommune, Frederiksberg kommune, Landbrugsrådet, Miljøministeriet, Organisationen Danske Slagterier, Kødbbranchens Fællesråd og veterinærdirektoratet.

Kapitel 3.

Spørgsmål der har været genstand for særlig overvejelse i udvalget.

Efter at man har modtaget tilbagemeldinger fra de hørte institutioner og organisationer er man i udvalget nået frem til følgende med hensyn til de i udvalgets kommissorium

under 1. til 5. nævnte forhold:

1. Skal reglen om hjemmeslagtning skærpes?

ad 1. Vedrørende kødlovens regler om hjemmeslagtning (§ 3) har man som foran nævnt igennem de senere år været afskåret fra at påtale slagtninger, som ikke finder sted på dyrets ejers hjemsted men på nogle ikke-godkendte slagtesteder. Denne tilstand har været uacceptabel, idet sådanne slagtninger aldrig har været ment omfattet af begrebet hjemmeslagtning. Om dette spørgsmål foreligger følgende tilkendigelser: Danske Slagtermestres Landsforening har ytret ønske om et generelt forbud mod hjemmeslagtning. Landbrugsrådet finder, at hjemmeslagtning kun bør tillades hvor husdyrhold er tilladt. Danske Veterinærhygiejnikeres Organisation tager afstand fra adgangen til hjemmeslagtning. Udvalget har ikke kunnet gå ind for det af Danske Slagtermestres Landsforening stillede forslag om helt at forbyde hjemmeslagtninger men foreslår, at bestemmelsen præciseres, således at slagtninger skal finde sted på dyrets ejers bopæl, og at det er en betingelse, at husdyrhold på denne er tilladt. Udvalget mener hermed, at kødloven kommer til at tilgodese et rimeligt hensyn til ønsket om at kunne foretage hjemmeslagtninger og således, at man ikke udelukker professionel medvirken hertil hos private men udelukker, at disse slagtninger finder sted i ikke godkendte slagtehus, hvor såvel hygiejniske som miljømæssige hensyn ofte har været groft tilsidesat. Hermed udelukkes også at skoldning, flækning og rensning af slagtekroppe finder sted udenfor slagtestedet, idet hjemmeslagtning omfattes af definitionen i § 2, stk. 1 b af slagtning. Bestemmelsen om, at storkøkkener ikke kan udnytte adgangen til hjemmeslagtning er efter forslag fra miljøministeriet', levnedsmiddelstyrelsen, ændret, således at ordlyden nu klarere kommer til at omfatte alle former for storkøkkener.

2. Indførsel af hjemmel for regler om klassifikation og indvejning.

ad 2. Gennem et stykke tid har det som nævnt været organi-

sationen Danske Slagterier's ønske, at der i kødloven skabes hjemmel for at indføre ensartede regler om klassifikation og indvejning til brug for afregning af slagtedyrene. Dette ønske har organisationen fastholdt, men der er enighed om at udforme bestemmelsen således, at det klart fremgår, at det ikke er en prisfastsættelse fra statens side, der ønskes. Den danske Dyrlægeforening og Danske Veterinærhygiejnikeres Organisation finder derimod, at det omhandlede spørgsmål bedst reguleres af branchen selv. Udvalget finder, at manglende regler på dette punkt kan bevirke konkurrenceforvridning og manglende gennemsigtighed i forholdet til de enkelte virksomheder og stiller i § 14 forslag om en sådan hjemmel.

Direktør H. R. Thomsen har i udvalget fremført et ønske fra Kødbranchens Fællesråd, at der i denne forbindelse indføres et bødesystem for oksekødssektoren, således at provenuet tilfalder branchen til nedbringelse af branchens udgifter ved kontrollen.

Danske Slagteriernes repræsentanter samt udvalgets formand og sekretær er af den opfattelse, at der ikke er tilstrækkelig anledning til at supplere den i landbrugsministeriets bekg. nr. 518 af 24. september 1982 om klassificering af slagtekroppe af voksent kvæg og indberetning af markedspriser for slagtekroppe af voksent kvæg indeholdte hjemmel til ved overtrædelse at straffe med bøde. Veterinærdirektoratets repræsentanter i udvalget har ikke ønsket at tilkendegive nogen holdning til dette spørgsmål.

3. Importkontrollen.

ad 3. Vedrørende spørgsmålet om kommunernes varetagelse af importkontrollen af kødvarer og betalingen herfor har Grosserer-Societetet og Frederiksberg kommune tilkendegivet ønske om, at der skabes den omtalte hjemmel, hvorimod Københavns Magistrat og Kommunernes Landsforening har rejst kritik af, at kontrollen skal betales af kommunerne. Danske Veterinærhygiejnikeres Organisation har foreslået, at importørerne betaler de med kontrollen forbundne udgifter. Under udvalgsarbejdet er veterinærdirektoratet ud fra zoosanitære betragtninger fremkommet med forslag om, at importen af disse kødvarer begrænses til et antal frysehuse, hvor der er dyrlægekontrol i veterinærdirektoratets regi for at

sikre, at der ikke ved denne import sker indslæbning til Danmark af smitsomme husdyrsygdomme. En sådan ordning, som er iværksat af landbrugsministeriet overflødiggør ændringer i kødloven på dette punkt.

4. Eksportkontrol.

ad 4. Vedrørende spørgsmålet om etablering af eksportkontrol med kødvarer har udvalget medtaget forslag om, at der kan fastsættes bestemmelser om laboratoriemæssige undersøgelser af kød og kødvarer samt om indretning af laboratorier på de eksportautoriserede kødvirksomheder.

5. Overflytning af hjemmel til at udstede kødvarestandarder fra miljøministeriet til landbrugsministeriet.

ad 5. Efter pålæg af folketinget udstedte miljøministeriet med hjemmel i levnedsmiddeloven, og efter forhandling med erhvervet, et sæt kødvarestandarder, nemlig bekg. nr. 476 af 20. september 1984.

At hjemmelen hertil ligger i miljøministeriet følger af kødlovens § 31, som under lovens vedtagelse i 1973 blev indføjet med en henlæggelse af hjemmelen til sådanne standarder til miljøministeriet som en følge.

I forbindelse med udstedelsen af kødvarestandarderne i 1984 blev det af miljøministeriet og landbrugsministeriet undersøgt, hvorvidt det var muligt for landbrugsministeriet med lånt hjemmel at udstede nævnte kødvarestandarder. Baggrunden for ønsket herom var bl.a., at landbrugsministeriet i forvejen administrerer øvrige kontrolregler om kød og kødvarer, og at Landbrugsministeriets slagteri- og konserverlaboratorium i forvejen er indrettet på at foretage kvalitetskontrol, ligesom man igennem længere tid havde forestået den frivillige kontrol efter bandoléordningen.

Imidlertid fandt justitsministeriet, at der i det foreliggende tilfælde ikke var grundlag for, at kødvarestandarder for hjemmemarkedet blev udfærdiget af landbrugsministeren ved at miljøministeren "udlånte" hjemmelen hertil. Bekendt-

gørelsen måtte altså udfærdiges af miljøministeren, men miljøministeren besluttede med henvisning til § 4 i bekendtgørelsen og efter aftale med landbrugsministeriet at henlægge kontrollen med bekendtgørelsens' overholdelse, f.s.v. angår de af landbrugsministeriet eksportautoriserede virksomheder og enkelte større hjemmemarkedsvirksomheder, som tilsammen dækker over 80% af markedet, til Landbrugsministeriets slagteri- og konserverlaboratorium. Bekendtgørelsen er senere efter forhandlinger med slagteri- og konserverlaboratoriet og branchen blevet ændret og har nu nr. 392 af 26. august 1985.

Det har vist sig meget kompliceret at udarbejde kvalitetsstandarder for kødprodukter. Det må anses for hensigtsmæssigt, at ikke blot kontrollen med standardernes overholdelse men også selve hjemmelen til at udstede sådanne standarder overgår til det ministerium, hvorunder kødlovgivningen iøvrigt henhører. Derfor foreslår udvalget, at kødlovens § 31 ændres, således at der sker en overflytning fra miljøministeriet til landbrugsministeriet af hjemmelen til at udstede kødvarestandarder. Miljøministeriet, levnedsmiddelstyrelsen, har erklæret sig indforstået med en sådan overflytning.

6. Hjemmel til indførelse af regelsæt for slagtning af vildt.

Udover de foran under 1-5 nævnte forhold har udvalget været opmærksom på, at det i den senere tid har været drøftet, hvorvidt landbruget skulle satse mere på nicheproduktioner og i den forbindelse har opdræt af hjorte og salg af hjortekød fra farme været nævnt. Landbrugsrådet finder således, at der bør fastsættes særlige regelsæt for vildtkød. Udvalget finder, at der bør skabes hjemmel for at indføre regler om slagtning af hjorte og andet vildt, som ikke nedlægges ved traditionel jagt samt regler om behandlingen af kød fra sådanne dyr. Udvalget finder på den anden side, at regler om vildt, som følge af de forskelle, der gør sig gældende, ikke umiddelbart bør fremgå af kødlovens regler men udvalget foreslår derimod, at § 32 udvides, så der skabes den fornødne hjemmel til at fastsætte regler herom. Udvalget

finder ikke, at fuglevildt bør omfattes af loven, idet der i fjerkrælovgivningen er fornøden hjemmel til at fastsætte regler om fuglevildt.

7. Produktion af spisefærdige retter eller færdige komponenter hertil.

Der har under udvalgsarbejdet været rejst spørgsmål om, hvorvidt § 12 i kødloven, som giver hjemmel for landbrugsmi-
nisteren til at autorisere kødproduktvirksomheder til som led i en produktion af spisefærdige retter eller færdige komponenter hertil at fremstille andre varer end kødvarer, herunder også fiske- og grøntsagsretter, bør ændres. Synspunktet har været, at det ikke er administrativt tilfredsstillende, at bestemmelsen giver hjemmel for, at kødproducerende virksomheder autoriseredes til at fremstille varer, som ikke har naturlig sammenhæng med produktionen af kødprodukter.

Bestemmelsen blev i 73-loven indføjet som en lettelse for de virksomheder, som ønskede at producere færdige middagsretter og komponenter hertil og som ellers var henvist til at søge tilladelse eller autorisation flere steder. Efter § 12 skal kødproduktvirksomheder, som ønsker at producere de omhandlede produkter, kun søge om autorisation ét sted. Udvalget finder, at denne adgang for virksomhederne har medført en ønskelig forenkling og derfor bør opretholdes og at eventuelle administrative problemer kan løses gennem en smidig administrativ praksis.

Kapitel 4.

Udvalgets indstilling.

Udvalget har foretaget en gennemgang af de i medfør af kødloven udstedte bekendtgørelser og på baggrund af et oplæg fra veterinærdirektoratet foreslået konsekvensændringer i disse bekendtgørelser. Udvalget fremkommer hermed i forbindelse med denne betæknings afgivelse med et forslag til en ny kødlov samt til ændringer i bekendtgørelserne.

Udvalget indstiller det udarbejdede udkast til lovforslag

og de dertil hørende bekendtgørelser til gennemførelse, således som de foreligger i bilagene til nærværende betænkning.

Udvalget har den 4. februar 1986 afsluttet sit arbejde og afgivet nærværende betænkning.

København, d. 4. februar 1986.

J. Allesø (sekretær)
K. Hermansen
Ole Jørgensen
B. Kirkegaard Petersen
J. Madelung (formand)
E. Malling Olsen
H.R. Thomsen.

Forslag

til

Lov om kød m.m.

Kapitel 1

Lovens område

- § 1. Denne lov omfatter
- slagtning af dyr,
 - opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald,
 - tilvirkning af kødvarer,
 - oplagring og engrosforhandling af kød, slagteaffald og kødvarer,
 - udførsel og indførsel af kød, slagteaffald og kødvarer,
 - undersøgelse og bedømmelse af dyr før slagtning og af slagtekroppe, kød og slagteaffald samt kødvarer.

Stk. 2. De i loven indeholdte bestemmelser vedrører, når intet andet er angivet, kun kød, slagteaffald og kødvarer, der er bestemt til menneskeføde, jfr. dog § 6, stk. 2 og 3, § 18, § 23, stk. 2, § 24 og § 25.

§ 2. I denne lov forstås ved

- dyr: Husdyr af arterne kvæg, svin, får og geder og hovdyr holdt som husdyr,
- slagtning: Aflivning og slagtemæssig behandling af disse dyr.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om, hvad der forstås ved kød, slagteaffald og kødvarer, ligesom landbrugsministeren i tvivlstilfælde afgør, om en vare skal betragtes som kød, slagteaffald eller kødvare.

Kapitel 2

Slagting

§ 3. Slagtning må her i landet kun finde sted

- på eksportslagterier, jfr. § 4,
- i offentlige eller private slagtehuse, jfr. § 5.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan slagtning foretages af privatpersoner på disses bopæl til disses eget forbrug, såfremt husdyrhold på denne er tilladt, samt som nødslagtning af syge dyr og dyr, der har været genstand for ulykkestilfælde, når aflivning på stedet er nødvendig af dyreværns-mæssige hensyn.

Stk. 3. Til privatpersoner henregnes i denne forbindelse ikke offentlige og private storkøkkener (f.eks. hospitaler, forsørgelsesanstalter, kostskoler, hoteller, pensionater, beværtninger), slagtere, fabrikanter af kødvarer samt forhandlere af kød, slagteaffald og kødvarer.

Stk. 4. Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om nødslagtning af dyr, herunder om kontrol med de slagtede dyr.

§ 4. Slagtning med henblik på udførsel her fra landet af det ved slagtningen fremkomne kød og slagteaffald må kun finde sted på slagterier, der er autoriseret dertil af landbrugsministeren. Landbrugsministeren fastsætter de nærmere betingelser for autorisationen, herunder om den fornødne veterinærkontrol på slagteriet.

§ 5. Slagtning alene til forbrug her i landet af det ved slagtningen fremkomne kød og slagteaffald kan foregå i et offentligt slagtehus, som en kommune har oprettet, og i private slagtehuse. Slagtehusene godkendes

af veterinærdirektoratet, der ansætter den fornødne veterinærkontrol på disse virksomheder. Udgifterne ved kontrollen betales af indehaveren af slagtehuset efter takster, som landbrugsministeren fastsætter.

§ 6. På de i §§ 4 og 5 omhandlede virksomheder skal dyrene før og efter slagtningen undersøges af den hertil ansatte veterinærkontrol.

Stk. 2. Bedømmelsen af det ved slagtningen fremkomne kød og slagteaffald resulterer i godkendelse til menneskeføde, til dyrefoder, til teknisk eller farmaceutisk brug eller i kassation. Kasseret kød og slagteaffald skal denatureres.

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om undersøgelse og bedømmelse af slagtedyrene, samt om udlevering af kød og slagteaffald til dyrefoder, til teknisk eller farmaceutisk brug og om denaturering.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om undersøgelse af svin for forekomst af trikiner og om mærkning af svinekroppe, der ved sådan undersøgelse er fundet fri for trikiner.

Kapitel 3

Opskæring af kød og slagteaffald

§ 7. Opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald, udelukkende af dansk oprindelse, med henblik på udførsel må kun finde sted på virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil.

Stk. 2. Opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald, helt eller delvis af udenlandsk oprindelse, med henblik på udførsel må kun finde sted på virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil.

Stk. 3. Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser for autorisation af de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden.

§ 8. Opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald til engrosforhandling på hjemmemarkedet må - udover på de i § 7 nævnte virksomheder - kun - jfr. dog § 32, stk. 3 - finde sted på de i

§ 10 og § 14 nævnte virksomheder efter godkendelse hertil fra henholdsvis veterinærdirektoratet og kommunalbestyrelsen. Veterinærdirektoratet fastsætter de nærmere bestemmelser for godkendelse og kontrol, herunder for udførelsen af laboratorieundersøgelser.

Kapitel 4

Tilvirkning af kødvarer

§ 9. Tilvirkning af kødvarer af kød, slagteaffald eller kødvarer, udelukkende af dansk oprindelse, med henblik på udførsel, må kun finde sted på virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil.

Stk. 2. Tilvirkning af kødvarer, der helt eller delvis består af udenlandsk kød, slagteaffald eller kødvarer, med henblik på udførsel må kun finde sted på virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil.

Stk. 3. For de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder fastsætter landbrugsministeren nærmere bestemmelser for autorisationen, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden.

§ 10. Tilvirkning af kødvarer uden for detailhandelsleddet bestemt til forhandling her i landet må ud over på de i § 9 nævnte virksomheder kun finde sted på virksomheder godkendt af veterinærdirektoratet. Veterinærdirektoratet fastsætter de nærmere bestemmelser for godkendelse og kontrol, herunder for udførelsen af laboratorieundersøgelser.

§ 11. Landbrugsministeren kan bestemme, at visse kategorier af kød, slagteaffald og kødvarer alene må fremstilles eller færdigpakkes på nærmere angivne typer af virksomheder.

§ 12. Landbrugsministeren kan uanset bestemmelser i anden lovgivning om autorisation, godkendelse eller tilladelse give de i § 9 nævnte virksomheder tilladelse til som led i en produktion af spisefærdige retter eller færdige komponenter hertil at fremstille andre varer end kødvarer, herunder også fiske- og grøntsagsretter. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser for sådanne tilladelser, herunder om kontrol med disse varer.

Kapitel 5

Oplagring og engrosforhandling af kød, slagteaffald og kødvarer

§ 13. Oplagring af kød, slagteaffald og kødvarer med henblik på udførsel må kun finde sted på virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil. Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser for autorisationen, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden.

§ 14. Oplagring af kød, slagteaffald og kødvarer og engrosforhandling heraf på hjemmemarkedet må, udover på de i medfør af loven autoriserede og godkendte virksomheder, jfr. dog § 32, stk. 3, kun finde sted på virksomheder, der efter bestemmelser fastsat af veterinærdirektoratet er godkendt hertil af vedkommende kommunalbestyrelse.

Kapitel 6

Udførsel og indførsel af kød, slagteaffald og kødvarer. Tilvirkning af dyrefoder

§ 15. Udførsel af kød, slagteaffald og kødvarer af dansk eller udenlandsk oprindelse må kun ske direkte fra virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil, og varerne må ikke, mens de har befundet sig i Danmark, på noget tidspunkt - bortset fra transport - have været uden for de autoriserede virksomheders område.

§ 16. Landbrugsministeren kan efter forhandling med de interesserede organisationer fastsætte bestemmelser til sikring af, at kød, slagteaffald og kødvarer, der udføres her fra landet, er af tilfredsstillende kvalitet, og kan i øvrigt fastsætte sådanne bestemmelser, som efter landbrugsministerens skøn kan antages at gavne udførslen af disse varer.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan efter forhandling med de interesserede organisationer fastsætte regler om klassifikation og indvejning til brug for afregning af slagtedyrene.

§ 17. Indførsel her til landet af kød, slagteaffald og kødvarer må kun foretages af virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil.

Stk. 2. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler for indførslen og kan forbyde import fra udlandet af kød, slagteaffald og

kødvarer under hensyntagen til de sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige forhold i oprindelseslandet.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan kød, slagteaffald og kødvarer indføres af private til eget forbrug efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler.

§ 18. Tilvirkning til udførsel og til forhandling her i landet af dyrefoder, der er fremstillet på basis af kød og slagteaffald fra godkendte dyr, jfr. § 6, stk. 2, må kun finde sted på virksomheder, som landbrugsministeren har autoriseret dertil. Landbrugsministeren fastsætter nærmere bestemmelser for autorisationen, herunder om den fornødne veterinærkontrol på virksomheden.

Kapitel 7

Erhvervelse og tilbagekaldelse af autorisation eller godkendelse

§ 19. Enhver, der ønsker at indrette og drive

- et eksportslagteri, jfr. § 4,
- en virksomhed til opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald til udførsel, jfr. § 7,
- en virksomhed til tilvirkning af kødvarer til udførsel, jfr. § 9,
- en virksomhed til oplagring af kød, slagteaffald eller kødvarer til udførsel, jfr. § 13,
- en virksomhed til tilvirkning af dyrefoder, jfr. § 18,

skal, forinden virksomheden indrettes, indsende skriftlig ansøgning bilagt planer og tegninger for virksomhedens indretning og produktion til landbrugsministeren gennem veterinærdirektoratet, og driften må ikke påbegyndes, før landbrugsministerens skriftlige autorisation af virksomheden foreligger.

Stk. 2.

- Enhver kommunalbestyrelse, der ønsker at indrette og drive et offentligt slagtehus, jfr. § 5,
- enhver, der ønsker at indrette og drive et privat slagtehus, jfr. § 5,
- enhver, der ønsker at indrette og drive en virksomhed til tilvirkning af kødvarer til engrosforhandling på hjemmemarkedet, jfr. § 10,

skal, forinden virksomheden indrettes, indsende skriftlig ansøgning bilagt planer og tegninger for virksomhedens indretning og

produktion til veterinærdirektoratet, og driften må ikke påbegyndes, før veterinærdirektoratets skriftlige godkendelse af virksomheden foreligger.

Stk. 3. Enhver, der ønsker at indrette og drive

- en virksomhed til oplagring og engrosforhandling på hjemmemarkedet af kød, slagteaffald og kødvarer, jfr. § 14,

skal, forinden virksomheden indrettes, indsende skriftlig ansøgning bilagt planer og tegninger for virksomhedens indretning og produktion til kommunalbestyrelsen, og driften må ikke påbegyndes, før kommunalbestyrelsens skriftlige godkendelse af virksomheden foreligger.

Stk. 4. En autorisation eller godkendelse meddelt de i stk. 1, 2 og 3 samt i § 17 nævnte virksomheder kan tilbagekaldes af den myndighed, der har meddelt autorisationen eller godkendelsen, såfremt virksomheden gør sig skyldig i overtrædelse eller tilsidesættelse af de i denne lov eller i medfør af denne givne forskrifter eller af levedsmiddellovgivningen i øvrigt, således at der er nærliggende fare for, at virksomheden ikke fremtidigt vil blive drevet på en hygiejnisk og sundhedsmæssigt forsvarlig måde.

Kapitel 8

Indretning og drift af virksomheder. Transport, emballering og mærkning af kød, slagteaffald og kødvarer

§ 20. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser om indretning og drift af de i §§ 4, 5, 7, 9, 13, 17 og 18 omhandlede virksomheder, herunder om indretning af laboratorium og om laboratoriemæssige undersøgelser samt om personalets sundhedstilstand. Endvidere fastsætter landbrugsministeren bestemmelser om behandling og opbevaring af kød, slagteaffald og kødvarer samt om transport heraf, herunder om transportmidlernes indretning og renholdelse og om temperaturkrav og eventuel emballering af de transporterede varer.

Kapitel 9

Almindelige bestemmelser

§ 21. Kød, slagteaffald og kødvarer må ikke udbydes til salg eller overdrages til andre, såfremt varen:

- 1) ved anvendelse på sædvanlig måde kan antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller medføre forgiftning,
- 2) er tilvirket eller behandlet af en person, der under tilvirkningen eller behandlingen var eller med grund kunne mistænkes for at være behæftet med en sådan sygdom eller smitte, at varen som følge deraf kan være skadelig for fortære, eller
- 3) i øvrigt på grund af sygelig forandring, fordærvethed, forurening, fejlagtig tilberedning eller af anden årsag må anses for at være utjenlig til menneskeføde.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte varer kan dog føres til en af landbrugsministeren autoriseret destruktionsanstalt.

§ 22. Kød, slagteaffald og kødvarer må ikke sælges eller udbydes til salg under omstændigheder, der er egnet til at vildlede købereren eller modtageren med hensyn til varens oprindelse, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, tilvirkningsmåde, stof, egenskaber og virkninger. Ved bedømmelsen heraf skal der særlig tages hensyn til den betegnelse, der anvendes for varen, de oplysninger, der gives derom, de tegninger og billeder, der er anbragt på varen, dens indpakning eller emballage eller på reklame eller skilt vedrørende varen.

§ 23. Kød og slagteaffald af dansk oprindelse, der ved den i § 6, stk. 2, omhandlede bedømmelse er godkendt til menneskeføde og mærket i overensstemmelse hermed og kødvarer, der er tilvirket i de i § 9 og § 10 omhandlede virksomheder, samt kød, slagteaffald og kødvarer af udenlandsk oprindelse, indført af de i § 17, stk. 1, omhandlede virksomheder, og mærket på den af landbrugsministeren foreskrevne måde, kan forhandles her i landet.

Stk. 2. Kød, slagteaffald og kødvarer, der kasseres ved veterinærkontrollen, skal fores direkte til en af landbrugsministeren autoriseret destruktionsanstalt, medmindre landbrugsministeren bestemmer andet. Det samme gælder kød, slagteaffald og kødvarer, der er henvist til anvendelse som dyrefoder, men ikke kommer til afsendelse eller anvendelse efter formålet.

§ 24. Selvdøde dyr eller dele af selvdøde dyr samt huder må ikke indbringes i de i §§

4, 5, 7, 8, 9, 10, 13, 14 og 18 omhandlede virksomheder. Dyr, der er døde under transport til eller under ophold på de i § 4 og § 5 omhandlede virksomheder, kan dog, såfremt den pågældende virksomhed råder over et opbevaringslokale for destruktionsvarer, indbringes i dette lokale med henblik på senere afftøntning fra en destruktionsanstalt. Obduktion af sådanne dyr må ikke foregå på virksomheden, men skal foregå på en destruktionsanstalt.

§ 25. Ingen, der er beskæftiget med erhvervsmæssig slagtning, tilvirkning, opbevaring eller transport af kød, slagteaffald og kødvarer, må afhude eller på anden måde beskæftige sig med behandling af selvdøde dyr eller uden landbrugsministerens tilladelse drive destruktionsvirksomhed med selvdøde dyr.

§ 26. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilken form de i loven omhandlede virksomheder må omtale, at virksomheden er under det offentlige kontrol eller indehaver af en af det offentlige meddelt autorisation.

Stk. 2. Forfærdigelse eller indførsel her til landet af gengivelser af de i henhold til loven foreskrevne mærker eller af de til disse mærkers frembringelse nødvendige stemper og klicheer m.m. kan kun ske efter nærmere regler som fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 3. Det er forbudt at fjerne mærker, der i henhold til loven er anbragt på kød, slagteaffald og kødvarer, medmindre dette sker i direkte forbindelse med tilvirkningen. Endvidere er det forbudt at forhandle kød, slagteaffald og kødvarer, hvorfra sådanne mærker er fjernet.

Stk. 4. Det er forbudt på kød, slagteaffald og kødvarer at anbringe mærker, der kan give anledning til forveksling med de mærker, der er påbudt i henhold til loven.

Stk. 5. Det er forbudt på grundlag af privat foretagen kødkontrol at anbringe mærker på kød og slagteaffald.

§ 27. Landbrugsministeren kan ud fra hygiejniske, sundheds-, ernærings- og kvalitetsmæssige hensyn fastsætte regler om tilvirkning og anden behandling af kød, slagteaffald og kødvarer, om sammensætning, om varebetegnelser, om mærkning, om deklara-

tion og om emballering af kød, slagteaffald og kødvarer.

Kapitel 10

Særlige regler om vildt, herunder havpattedyr o.lign.

§ 28. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser, herunder om den fornødne veterinærkontrol, for

- aflivning og slagtemæssig behandling af vildt, herunder vildt holdt som husdyr, havpattedyr o.lign.,
- om tilvirkning af kødvarer af vildt,
- om udførsel og engrosforhandling af vildt og vildtprodukter og
- om mærkning af disse varer.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan bestemme, at kroppe af vildt eller dele eller produkter heraf samt kødvarer af vildt kun må indføres her til landet, såfremt landbrugsministeren har givet autorisation eller tilladelse dertil. Landbrugsministeren kan fastsætte de nærmere bestemmelser herfor, herunder om veterinærkontrol og om mærkning af varerne.

Stk. 3. Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke fuglevildt.

Kapitel 11

Tilsyn og kontrol. Kontroludgifter

§ 29. Tilsyn med, at de i loven indeholdte eller i medfør af loven fastsatte bestemmelser overholdes, føres af veterinærdirektoratet, medmindre landbrugsministeren bestemmer andet.

Stk. 2. Udgifterne til veterinære kontrolforanstaltninger ved en i henhold til loven autoriseret eller godkendt virksomhed afholdes af virksomheden, medmindre landbrugsministeren træffer anden bestemmelse. Landbrugsministeren kan lade opkræve autorisations- eller godkendelsesafgifter til hel eller delvis dækning af udgifter ved tilsyn og kontrol.

§ 30. Kontrol med de i § 10 og § 14 nævnte virksomheder varetages dog af vedkommende kommunalbestyrelse. Uanset dette kan veterinærdirektoratet træffe bestemmelse om, at visse virksomheder, godkendt i henhold til § 10, underkastes en særlig veterinærkontrol.

Stk. 2. Udgiften ved kontrol, som varetages af kommunerne, afholdes af disse. Udgifterne ved de veterinære kontrolforanstaltninger, der etableres i henhold til stk. 1, sidste punktum, afholdes dog efter reglerne i § 29, stk. 2.

§ 31. Enhver, der fører tilsyn og kontrol med de af denne lov omfattede virksomheder, skal til enhver tid mod legitimation have adgang til at besøgte disse.

Kapitel 12

Forholdet til lov om levnedsmidler m.m.

§ 32. For kød, slagteaffald og kødvarer der udføres, gælder alene de af landbrugsministeren fastsatte regler.

Stk. 2. Med hensyn til levnedsmidler, der er omfattet af denne lov, og som afsættes til forhandling til forbrugere her i landet, gælder de i lov om levnedsmidler m.m. eller i medfør heraf fastsatte regler om:

- A) Brug af tilsætningsstoffer samt regler om mærkning med anvendte tilsætningsstoffer.
- B) 1) oplysninger om levnedsmidler, herunder anprisning med hensyn til næringsværdi,
 2) emballering,
 3) levnedsmidlers næringsindhold,
 4) i hvilket omfang rester af bekæmpelsesmidler, lægemidler og andre forureninger må forekomme i levnedsmidler,
 5) behandling med ioniserende stråling og regler om mærkning herom,
 6) salg af levnedsmidler, der må forudses at have været udsat for radioaktivitet eller forurening, og om
 7) helbreds kontrol og personalehygiejne i øvrigt.

Stk. 3. For detailforhandling af kød, slagteaffald og kødvarer samt for opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald, jfr. § 1, stk. 1 b, og for tilvirkning af kødvarer, jfr. § 1, stk. 1 c, i detailforhandlingsleddet, beregnet til direkte salg til forbruger eller til engrosforhandling i mindre omfang, gælder de af miljøministeriet i medfør af lov om levnedsmidler m.m. fastsatte regler.

Kapitel 13

Straffebestemmelser

§ 33. Overtrædelse af § 21, stk. 1, § 22 og § 26, stk. 2, 3 og 4, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 2. Overtrædelse af § 3, stk. 1, 2 og 3, § 6, stk. 1 og stk. 2, sidste punktum, § 7, stk. 1 og stk. 2, § 8, § 9, stk. 1 og stk. 2, § 10, § 13, 1. punktum, § 14, § 15, § 17, stk. 1, § 18, 1. punktum, § 23, stk. 2, § 24, § 25, § 26, stk. 5, og § 31 straffes med bøde.

Stk. 3. Den, der straffer med afgørelser i henhold til denne lov eller de i medfør af loven givne forskrifter giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter borgerlig straffelovs §§ 161-163. Det samme gælder den, der handler i strid med vilkår, der er fastsat i en sådan afgørelse, eller som forsøger herpå.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne eller forsøg herpå.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber el.lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 6. Sagerne behandles som politisager. Ved sager efter stk. 1 kan retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 68, 69, 71 og 72 anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 34. Skønnes en overtrædelse af bestemmelser om tilvirkning, udskæring og vejning af bacon samt andre vilkår for en efter § 4 meddelt autorisation til slagtning til udførsel ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan landbrugsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette lid, eller bliver den efter vedtagelse inddraget eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Bøder for de i stk. 1 omtalte overtrædelser tilfalder en fond under landbrugsministeriet, hvis midler anvendes til de udgifter, der er forbundet med kontrollen med tilvirkning af bacon.

Kapitel 14 *Klageadgang*

§ 35. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen kan inden 4 uger efter meddelelsen påklages til veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Afgørelser truffet af veterinærdirektoratet kan inden 4 uger efter meddelelsen påklages til landbrugsministeriet.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 1 og 2 skal ledsages af oplysning om klageadgang.

Stk. 4. En i medfør af stk. 1 og 2, truffet afgørelse kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor er meddelt. Landbrugsministeren anlægger retssag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Såfremt det må anses for påkrævet, kan det i afgørelsen bestemmes, at denne, uanset om der begæres domstolsprøvelse, har virkning fra det tidspunkt, den er meddelt. Når sagen er anlagt, kan retten ved kendelse afgøre, om den pågældende må udøve virksomheden under sagens behandling. Såfremt tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende

virkning.

Kapitel 15 *Ikrafttræden m.v.*

§ 36. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af landbrugsministeren.

§ 37. Lov nr. 220 af 26. april 1973 ophæves.

§ 38. Regler, der er fastsat med hjemmel i den lov, der er nævnt i § 37, forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne eller andre love.

Stk. 2. De af miljøministeren i medfør af lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler fastsatte bestemmelser om kødvarestandarder forbliver i kraft indtil de ændres af bestemmelser i medfør af denne lov.

Stk. 3. Overtrædelse af regler fastsat med hjemmel i lov nr. 423 af 12. april 1949 om indenrigs kødkontrol og lov nr. 215 af 16. juni 1958 om udførsel af kød m.m. samt lov nr. 220 af 26. april 1973 om kød m.m. straffes efter bestemmelserne i henholdsvis § 13 i lov om indenrigs kødkontrol, § 6 i lov om udførsel af kød m.m. og § 32 i lov om kød m.m.

§ 39. Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 220 af 26. april 1973 om kød m.m. blev gennemført på grundlag af et forslag, der blev fremsat som et led i den revision af levnedsmiddel-lovgivningen, som regeringen stillede i udsigt under forespørgselsdebatten i folketinget den 28. januar 1972. Lovforslaget omfattede i vidt omfang alene en teknisk sammenarbejdning af to gældende love, henholdsvis om indenrigs kødkontrol og om udførsel af kød, men lejligheden blev dog benyttet til, på en række punkter, at indføre ændringer i forhold til det i disse love fastsatte.

Der fandt imidlertid ikke noget specielt udvalgsarbejde sted forud for lovforslagets udarbejdelse, også under hensyn til at der var tale om et vist tidspres, idet Danmark var forpligtet til senest pr. 1. juli 1973, at gennemføre de i EF gældende bestemmelser om omsætning af fersk kød mellem medlemslandene på grundlag af direktiv 64/433 EØF, der var gennemført længe inden Danmarks indtræden i Fællesskabet og på hvilket Danmark derfor ikke havde haft adgang til at øve nogen indflydelse.

Det nævnte direktiv 64/433/EØF, om omsætningen af fersk kød mellem EF-medlemslandene, er senere blevet revideret, bl.a. på grundlag af ændringsforslag fremsat fra dansk side, ved direktiv af 7. februar 1983 (83/90 EØF).

På dette grundlag og under hensyn til, at der var forløbet mere end 10 år siden ikrafttrædelsen af lov nr. 220 af 26. april 1973 om kød m.m., og under hensyn til de siden da indhøstede erfaringer, besluttede landbrugsministeriet at nedsætte et mindre udvalg med det kommissorium at foretage en vurdering af behovet for en revision af denne lov og de i medfør heraf gældende bekendtgørelser.

Udvalget blev sammensat af repræsentanter fra landbrugsministeriet, veterinærdirektoratet, Kødbranchens Fællesråd og Organisationen Danske Slagterier og fik til opgave især at vurdere behovet for ny regulering af

1) bestemmelsen om hjemmeslagtning,

- 2) hjemmel for regler om slagteriernes klassifikation, indvejning og afregning,
- 3) kommunernes betaling af importkontrol af kødvarer,
- 4) etablering af eksportkontrol med kødvarer,
- 5) ændring af lovens § 31 med henblik på at skabe hjemmel for landbrugsministerens udfærdigelse af kødvestandarder.

Dette udvalg har den 4. februar 1986 afgivet betænkning og som bilag hertil afgivet et forslag til ny lov om kød m.m.

Af udvalgets betænkning fremgår følgende bemærkninger til de ovenfor under nr. 1)–5) nævnte forhold, som har været taget i betragtning ved udvalgets udarbejdelse af forslag til ny kødlov.

Ad 1. Man har igennem de senere år som følge af nogle landsretsafgørelser været afskåret fra at påtale slagtinger, der ikke finder sted på dyrets ejers hjemsted, men på nogle ikke godkendte slagtesteder. Det foreslås nu i loven udtrykkeligt at fastsætte, at hjemmeslagtning kun kan finde sted på dyrets ejers hjemsted og kun såfremt husdyrhold på dette er tilladt.

Ad 2. For at skabe gennemsigtighed i forholdet til de enkelte virksomheder samt for at undgå konkurrenceforvridning foreslås indføjet en bestemmelse, som skaber hjemmel for at indføre ensartede regler om klassifikation og indvejning til brug for afregning af slagtedyrene.

Ad 3. Københavns kommune har gennem de senere år bestridt, at der i kødloven er hjemmel til at pålægge kommunerne at udføre og betale for importkontrollen af kødvarer, en kontrol der hidtil har været udøvet af kommunerne frivilligt. Det har været overvejet at skabe den fornødne hjemmel i kødloven, men efter at der på forslag fra veterinærdirektoratet af zoosanitære grunde nu er taget skridt til en begrænsning af importsteder til eksportautoriserede frysehuse med tilsynsførende dyrlæger der er ansat af landbrugsministeriet er en sådan ændring blevet overflødig.

Ad 4. Det foreslås nu i loven, at der kan fastsættes bestemmelser om indretning af laboratorium og laboratoriemæssige undersøgelser på de eksportautoriserede kødvirksomheder.

Ad 5. Efter pålæg af folketinget udstedte miljøministeriet med hjemmel i levnedsmiddelloven en bekendtgørelse om kødvarestandarder (se nu bekendtgørelse nr. 392 af 26. august 1985). Kontrollen hermed er for så vidt angår de 80 pct. af produktionen, der foregår på de af landbrugsministeriet eksportautoriserede virksomheder og visse større hjemmemarkedsvirksomheder, af miljøministeriet henlagt til landbrugsministeriets slagteri- og konserverlaboratorium, som den institution der har den nødvendige ekspertise og erfaring på dette område. Som en naturlig konsekvens heraf foreslås det, at der sker en overflytning af hjemlen til at udstede kødvarestandarder til landbrugsministeriet, hvorunder slagteri- og konserverlaboratoriet hører.

Udover de nævnte under 1)–5) nævnte forhold er der navnlig tale om en modernisering af loven derved, at definitioner på f.eks. dyr, slagtning, kød og slagteaffald er taget ud af lovens tekst, og i overensstemmelse med moderne lovgivningspraksis forudsat optaget i de nødvendige bekendtgørelser.

Lovens gennemførelse vil ikke umiddelbart medføre øgede udgifter for stat eller kommune. Som det fremgår af bemærkningerne ovenfor til punktet 3) kommunernes betaling af importkontrol af kødvarer, vil der tværtimod være tale om en lettelse af kommunerne for en udgift, som nogle af disse hidtil har påtaget sig, men som f.eks. Københavns kommune har afvist fortsat at afholde under hensyn til, at man mener, at der mangler hjemmel til at pålægge kommunerne denne opgave. Under udvalgsarbejdet har veterinærdirektoratet nemlig gjort opmærksom på, at hensynet til at beskytte Danmark mod indslæbning af smitsomme husdyrsygdomme gør det ønskeligt, at enhver import af kød og kødprodukter til Danmark kommer til at foregå på autoriserede frysehuse under den dér ansatte veterinærkontrols overvågning, idet man ikke kan påregne, at de ved de kommunale levnedsmiddelkontrollenheder ansatte dyrlæger til enhver tid kan være ajour med de meget hyppigt skiftende bestemmelser, som gør sig gældende med hensyn til beskyttelse af Danmark mod indslæbning af smitsomme husdyrsygdomme.

Dette vil medføre en mindre stigning i udgifter til den veterinære kontrol ved frysehusene, som imidlertid efter det nugældende system afholdes

100 pct. af disse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

ad kapitel 1

ad § 1

Svarer til gældende kødlovs § 2, idet bestemmelsen om, hvad loven omfatter, kommer før en række definitioner. Udtrykkene partering og udskæring erstattes af udtrykkene opskæring og udbenning, som svarer til de i daglig tale benyttede. Tilsvarende ændringer er gennemført andetsteds i loven, hvor udtrykkene anvendes. Loven gælder ikke for detailhandelsledet jfr. 32, stk. 3.

Som følge af de forskelle, der gør sig gældende med hensyn til vildt, er det ikke fundet hensigtsmæssigt, at kødlovens regler generelt vedrører vildt, men § 28 udvides, så der skabes den fornødne hjemmel til at fastsætte regler herom. Fuglevildt omfattes ikke af loven, idet der i fjerkrælovgivningen er fornøden hjemmel til at fastsætte regler om fuglevildt.

ad § 2

Svarer til kødlovens § 1 med visse redaktionelle ændringer.

Stk. 1. Flest mulige definitioner bør fremgå af de i medfør af kødloven udstedte bekendtgørelser og de definitioner, der allerede er medtaget i bekendtgørelser, er derfor udeladt. Definitionen af »slagtning« er præciseret til at omfatte aflivning og en efterfølgende slagtemæssig behandling af dyr.

Stk. 2. Der indføres en hjemmel til for landbrugsministeren at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvad der forstås ved kød, slagteaffald og kødvarer.

ad kapitel 2

ad § 3

Stk. 1. Der er tale om redaktionelle ændringer uden realitetsændring.

Stk. 2. Bestemmelsen om hjemmeslagtning er ændret, jfr. alm. bemærkninger, således at hjemmeslagtning skal foregå på vedkommende privatpersons bopæl og til eget forbrug. Hjemmeslagtning omfattes af definitionen i § 2, stk. 1 b, således at også efterfølgende slagtemæssig behandling af dyr skal foretages på vedkommende privatpersons bopæl.

Stk. 3. Bestemmelsen vedrører alle former for storkøkkener m.v. og ved ændringen er tilstræbt benyttet de i daglig tale anvendte udtryk.

ad § 4

Svarer til kødlovens § 4.

ad § 5

Svarer til kødlovens § 5-6.

Offentlige og private slagtehus behandles nu ens, og godkendelsen sker af veterinærdirektoratet. Dette er i overensstemmelse med regeringens bestræbelser for regelforenklning. Som følge heraf udgår kødlovens § 6. En stor del af § 5 og § 5, stk. 2, samt § 6, stk. 2 er godkendelsesvilkår, som ikke bør optræde i lovteksten.

ad § 6

Bestemmelsen svarer til kødlovens § 7, stk. 1. Ordet »dyrlæge« erstattes med veterinærkontrol, hvorved man også i selve kødlovens tekst præciserer adgangen til at benytte tilsynsteknikere i kødkontrollen, men under dyrlægens tilsyn og ansvar.

Stk. 2 og 3. Som noget nyt er ordene »dyrefoder« og »teknisk eller farmaceutisk brug« indføjet. Ændringen er medtaget for at præcisere, at bedømmelsen giver mulighed for at henvise kød og slagteaffald til sådan anvendelse, og at landbrugsministeren fastsætter regler om sådant kød og slagteaffald. I stk. 3 anvendes ordet »denaturere«, idet dette udtryk benyttes andre steder i lovgivningen om en proces, hvorved kødet gøres uegnet til menneskeføde.

Stk. 4 svarer til kødlovens § 9 men ordet »slaget« udgår, idet der med nye metoder, der er under udvikling, også kan blive mulighed for at foretage trikinundersøgelse på levende svin.

ad kapitel 3

ad § 7

Bestemmelsen er ny og vedrører eksportautoriserede opskæringsvirksomheder, som skal autoriseres af landbrugsministeren på tilsvarende måde som for eksportslagterier, jfr. § 4.

Stk. 1 vedrører kød udelukkende af dansk oprindelse.

Stk. 2 vedrører kød helt eller delvis af udenlandsk oprindelse.

Stk. 3 giver landbrugsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser for autorisationen.

ad § 8

Bestemmelsen er ny, men afledt af § 7, idet det i loven må præciseres, at opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald - udover på eksportautoriserede virksomheder - kan ske på hjemmemarkedsgodkendte virksomheder.

ad kapitel 4

ad § 9

Bestemmelsen erstatter kødlovens § 10 og § 16, stk. 4 og 5.

Stk. 1 omhandler kød, slagteaffald og kødvarer, der anvendes ved tilvirkningen af kødvarer, hvor dette udelukkende er af dansk oprindelse, i modsætning til andre bestanddele af varen.

Stk. 2 vedrører kødvarer af kød, slagteaffald og kødvarer af udenlandsk oprindelse.

Stk. 3 giver landbrugsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende autorisation af kødvarer-virksomheder.

ad § 10

Svarer til kødlovens § 11, men det er nu veterinærdirektoratet, der fastsætter de nærmere bestemmelser for godkendelse, idet dette stemmer bedst overens med regeringens regelforenklingsbestræbelser.

ad § 11

Bestemmelsen er en ændring af kødlovens § 11, stk. 2.

Visse produktioner kræver en mere permanent kontrol, hvorfor der bør være mulighed for at kunne henvise sådanne produkter til visse virksomheder - f.eks. med heltidsansat veterinærkontrolpersonale.

ad § 12

Bestemmelsen er uændret. Henvisningen i gældende kødlov til § 11, stk. 1, udgår, idet bestemmelsen ikke har været anvendt for de virksomheder, der har været omfattet af § 11 stk. 1, nemlig de hjemmemarkedsgodkendte kødvarer-virksomheder, der nu omtales i § 10.

ad kapitel 5

ad § 13

Bestemmelsen er ny og vedrører eksportautoriserede frysehuse (lagre), som skal autoriseres af

landbrugsministeren på tilsvarende måde som for eksportslagterier, jfr. § 4, og kødvarer virksomheder, jfr. § 9. Bestemmelsen giver også her landbrugsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser for autorisation.

ad § 14

Oplagring og engrosforhandling på hjemmemarkedet må - udover fra eksportautoriserede og hjemmemarkedsgodkendte virksomheder - finde sted på virksomheder, der godkendes hertil af kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen svarer til kødlovens § 22, idet de nærmere bestemmelser for godkendelsen nu skal meddeles af veterinærdirektoratet.

ad kapitel 6

ad § 15

Erstatter kødlovens § 14, og er en ny bestemmelse, som er en følge af bestemmelse herom i EF ferskkøddirektivet.

Transport af fersk kød skal finde sted i plomberede transportindretninger.

ad § 16

Stk. 1 svarer til kødlovens § 15.

Stk. 2 er ny og skyldes et ønske fra erhvervet om, at der skabes hjemmel for at indføre ensartede regler om klassifikation og indvejning til brug for afregning af slagtedyrene, jfr. alm. bemærkninger.

ad § 17

Stk. 1-3 svarer til kødlovens § 16, stk. 1-3. Der skal ud over de sundhedsmæssige forhold også tages hensyn til de dyresundhedsmæssige forhold (mund- og klovesyge o.lign.).

ad § 18

Bestemmelsen er ny og tilsigter at skabe hjemmel til autorisation af dyrefoderfabrikker, der af animalske råvarer alene anvender kød, slagteaffald og kødvarer, hidrørende fra godkendte slagtedy, men som ikke ønskes anvendt til menneskeføde.

ad kapitel 7

ad § 19

Stk. 1 og 2 svarer til kødlovens § 17, idet ændringerne er redaktionelle, bortset fra at der ved autorisation af virksomheder til opskæring og/eller oplagring af fersk kød til eksport skal anvendes

samme procedure som for slagterier. Det samme gælder virksomheder til tilvirkning af dyrefoder. Øvrige ændringer er konsekvensændringer som følge af ny § 5, § 10 og § 14. Ord som »driften«, »indretning og drive en virksomhed« findes bedst stemmende med daglig sprogbrug. Som noget nyt skal man i ansøgningen give oplysning om produktionen.

Stk. 3 er en konsekvens af § 14.

Stk. 4. Svarer til kødlovens § 18 med tilføjelse af ordene »eller tilsidesættelse«. Der er hermed tilstræbt en præcisering af at bestemmelsen også omfatter undladelser og passivitet.

ad kapitel 8

ad § 20

Bestemmelsen svarer til kødlovens § 19. Bestemmelsen der tilsigter at give hjemmel for bl.a. at fastsætte regler om laboratoriemæssig undersøgelse m.v. af kød, slagteaffald og kødvarer m.v. er dog ny.

ad kapitel 9

ad §§ 21 og 22

Bestemmelserne svarer til kødlovens §§ 24 og 25.

ad § 23

Svarer til kødlovens § 26, stk. 1. Stk. 2 er overflødig, da regler herom findes i instruks om udøvelse af kødkontrol, hvorfor bestemmelsen er udgået.

Stk. 2. Ordet »dyrlægekontrol« erstattes med »veterinærkontrollen«.

ad § 24 og 25

Bestemmelserne svarer til kødlovens § 8, stk. 2, og § 20, uden at der er tilsigtet nogen realitetsændring.

ad § 26

Bestemmelsen svarer til kødlovens § 27.

Stk. 2. I stedet for krav om landbrugsministerens godkendelse anføres »efter nærmere regler som fastsættes af landbrugsministeren«.

Stk. 3. Her er ordet »erhvervsdrivende« udgået, da det findes selvfølgelig at bestemmelsen ikke vedrører denne. Ordene »hakning og tilberedning ud over saltning« erstattes med »tilvirkning«.

ad § 27

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 21.

*ad kapitel 10**ad § 28*

Bestemmelsen svarer til kødlovens § 28.

Bestemmelsen er ændret med henblik på at skabe den fornødne hjemmel til at udstede nærmere regler om slagtning og slagtemæssig behandling af vildt, jfr. alm. bemærkninger.

Stk. 3. Det præciseres, at bestemmelsen ikke vedrører fuglevildt.

*ad kapitel 11**ad § 29*

Stk. 1 svarer til kødlovens § 29, stk. 1, jfr. forslagens § 30.

Stk. 2 svarer til kødlovens § 30 med tilføjelse af udgifter ved tilsyn og kontrol.

ad § 30

Stk. I. Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 29, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 2. Det præciseres, at udgiften ved tilsyn og kontrol, som varetages af kommunerne, afholdes af disse.

ad § 31

Bestemmelsen svarer til gældende kødlovs § 29, stk. 2. Ændringen er redaktionel.

*ad kapitel 12**ad § 32*

Ændringen tilsigter overflytte hjemmelen til at udstede kødvarestandarder for kødvarer tilvirket på autoriserede eller godkendte kødevarevirksomheder, fra miljøministeriet til landbrugsministeriet, jfr. alm. bemærkninger.

Stk. 2. Følgende bestemmelse er udgået: - »mærkning af færdigpakkelevedsmidler.«

Stk. 3. Svarer til kødlovens § 23, men »ministeren for forureningsbekæmpelse« ændres til »miljøministeren«. Under miljøministeriets bestemmelser er dog medtaget et engrossalg i mindre omfang fra detalledet af kød, slagteaffald og kødvarer.

*ad kapitel 14**ad §§ 33 og 34*

Svarer til kødlovens § 32 og § 33 med redaktionelle ændringer.

*ad kapitel 14**ad § 35*

Der foreslås regler om klageadgang og klagevejledning til landbrugsministeriet og veterinærdirektoratet for afgørelser truffet af hhv. veterinærdirektoratet og kommunalbestyrelsen.

Stk. 3 er identisk med kødlovens § 18, stk. 2.

*ad kapitel 15**ad §§ 36-39*

Bestemmelserne svarer til kødlovens §§ 34-37 med redaktionelle ændringer, idet regler udstedt med hjemmel i tidligere lovgivning forbliver i kraft.

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse nr. 491 af 15. september 1975 af regulativ om indretning og drift af offentlige og private slagtehus

§ 1

1. *Pkt. 1.1.* ændres til:

»Enhver kommunalbestyrelse, der ønsker at indrette og drive et offentligt slagtehus, og enhver, der ønsker at indrette og drive et privat slagtehus, skal indhente veterinærdirektoratets godkendelse hertil«.

2. Efter *pkt. 3.2.1.e* tilføjes:

»Til brug for kontrolpersonalet skal der om nødvendigt være særlig opholdsrum, toilettrum m.v.«.

3. *Pkt. 5* udgår.

§ 2

Bekendtgørelsen træder i kraft den

Bekendtgørelse om indførsel, opskæring og forarbejdning af udenlandsk kød og fjerkrækød til udførsel

I medfør af lov nr. 220 af 26. april 1973 om kød m.m. og lov nr. 217 af 16. juni 1958 om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m.v. fastsættes:

Kapitel 1

Område

§ 1. Denne bekendtgørelse vedrører indførsel af kød, fjerkrækød og kødvarer af udenlandsk oprindelse, og som er bestemt til menneskeføde, samt forarbejdning og udførsel af disse varer.

Kapitel 2

Indførsel

§ 2. Indførsel her til landet af de i § 1 omhandlede varer må kun finde sted efter forud indhentet autorisation fra veterinærdirektoratet, jfr. § 15, stk. 1, i lov nr. 000 af 00.

om kød m.m., og § 7 i lov nr. 217 af 16. juni 1958 om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m.v.

Stk. 2. Ansøgning om autorisation skal indgives til veterinærdirektoratet og indeholde oplysning om:

- a) importørens navn og adresse,
- b) varekategori, jfr. § 1,
- c) oprindelsesland og i særlige tilfælde produktionsvirksomhed.

§ 3. Importen skal foretages over kontrolstationer.

Stk. 2. Som kontrolstation kan godkendes følgende virksomhedskategorier:

- (1) frysehuse, der er autoriseret til indfrysning og oplægning af kød, og kødvarer til eksport,
- (2) en i henhold til denne bekendtgørelse autoriseret virksomhed.

§ 4. Ved vurderingen af, om autorisation kan meddeles, tages hensyn til de dyresund-

hedsmæssige forhold i oprindelseslandet og til dettes kødkontrolsystem.

Stk. 2. Ved meddelelse af autorisation tildeler veterinærdirektoratet importøren et autorisationsnummer og fastsætter de nærmere betingelser for autorisationen, bl.a. bestemmelser i overensstemmelse med de til enhver tid gældende fællesskabsbestemmelser.

§ 5. Uanset bestemmelsen i § 2 kan indførsel gennemsaltede tarme samt fuldkommen lufttørrede maver, tarme og blærer efter regler fastsat af veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i § 2 kan import af kød, fjerkrækød og kødvarer foretages efter forud indhentet tilladelse fra veterinærdirektoratet i følgende tilfælde:

- a) når det medtages af den rejsende i dennes personlige bagage til eget forbrug,
- b) mindre forsendelser til enkeltpersoner,
- c) forsyninger til personale og passagerer, når disse forsyninger findes ombord i transportmidler i udenrigsfart,
- d) når dette udelukkende er bestemt til forsyning af internationale organisationer, eller er bestemt til udstillinger, særlige undersøgelser o.lign.

§6.

- a) Ved indførsel af kød, fjerkrækød og kødprodukter fra en EØF medlemsstat skal medfølge et certifikat, der er i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser.
- b) Ved indførsel fra andre lande af kød, fjerkrækød og kødvarer samt ved indførsel af varer, som ikke er omfattet af EØF-bestemmelser skal medfølge sundheds- og hygiejnecertifikat, udstedt af den ved produktionsvirksomheden ansatte embedsdyrlæge og forsynet med dennes embedsstemsel.

Stk. 2. Det i stk. 1 b) nævnte certifikat for varer fra lande, hvor EØF-bestemmelser er vedtaget, skal være i overensstemmelse med disse bestemmelser og hygiejne- og sundheds-certifikater fra øvrige 3.-lande skal opfylde krav, svarende til disse.

Stk. 3. De i stk. 1 a) og stk. 1 b) omhandlede certifikater skal umiddelbart før hvert varepartis ankomst tilstilles kontrolstationens tilsynsførende dyrlæge, som på grundlag heraf tager stilling til, om der kan udstedes passerseddel for det pågældende parti. Passersedlen udstedes på formular, der rekvireres hos veterinærdirektoratet. Passersedlen forevises toldvæsenet på indførselsstedet og skal, forsynet med toldvæsenets påtegning om varens indførsel, af importøren straks tilbagesendes dyrlægen.

Stk. 4. Straks efter stedfunden toldbehandling skal varen føres direkte til den kontrolstation, hvor passersedlen er udstedt.

§ 7. Dyrlægen på kontrolstationen skal i overensstemmelse med vejledning herom fra veterinærdirektoratet undersøge partiet og eventuelt udtage prøver, der for autorisationsindehaverens regning skal indsendes til undersøgelse på de af veterinærdirektoratet hertil godkendte laboratorier. Ved indførsel af kød, fjerkrækød og kødvarer fra EØF-medlemsstater foretages denne undersøgelse dog for det offentlige regning.

Stk. 2. Bedømmelsen af partiet foretages efter regler fastsat af veterinærdirektoratet.

§ 8. Under forudsætning af tilfredsstillende resultat af de i henhold til § 7 foreskrevne undersøgelser, og såfremt varen ved importen eller på importørens foranstaltning er mærket i overensstemmelse med danske regler, kan den frigives til forhandling.

Kapitel 3

Genudførsel

§ 9. Autorisation til genudførsel af udenlandsk kød, fjerkrækød og kødvarer fra de i § 3, stk. 2, (1) nævnte virksomheder kan meddeles af veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Ved meddelelse af autorisation anføres de nærmere betingelser for denne, samt hvilken form for attestation, der vil kunne gives ved sådan genudførsel.

Stk. 3. Ved genudførsel af de i stk. 1 omhandlede varer skal der til toldvæsenet afleveres en af dyrlægen udstedt passerseddel, hvortil formularer rekvireres i veterinærdirektoratet. Passersedlen skal forsynes med toldvæsenets påtegning om varens udførsel og straks tilbagesendes dyrlægen.

Kapitel 4

Opskæring og udbening af udenlandsk kød til udførsel samt tilvirkning til udførsel af kødvarer, fremstillet helt eller delvist på grundlag af kød, fjerkrækød og/eller kødvarer af udenlandsk oprindelse.

§ 10. Ansøgning om autorisation indsendes til landbrugsministeriet gennem veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde oplysning om virksomhedens beliggenhed, om den planlagte produktion og antallet af ansatte, bilagt planer og beskrivelse af dens indretning og vandforsyning samt om afløbsforhold for spildevand.

Stk. 3. Virksomheden skal i enhver henseende med hensyn til indretning, drift og med hensyn til certifikater for og mærkning af de fremstillede produkter opfylde krav, svarende til dem, der er fastsat for andre eksportautoriserede virksomheder, jfr. de til enhver tid gældende bekendtgørelser om udførsel af fersk kød og om udførsel af kødprodukter.

§ 11. Landbrugsministeriet ansætter det fornødne kontrolpersonale og tildeler virksomheden et autorisationsnummer, der skal anvendes ved den foreskrevne mærkning af de fremstillede varer.

Stk. 2. Til mærkning må kun anvendes de gennem veterinærdirektoratet rekvirerede eller godkendte mærkningsrekvisitter.

Stk. 3. Landbrugsministeriet kan til enhver tid tilbagekalde autorisationen, og de dyrlægen udleverede mærkningsrekvister skal da af dyrlægen tilbagesendes veterinærdirektoratet.

Stk. 4. Såfremt virksomheden ønsker autorisationen tilbagekaldt, skal dette meddeles veterinærdirektoratet i så god tid, at kontrolpersonalet kan opsiges med gældende varsel.

Kapitel 5

Tilsyn

§ 12. Overtilsynet med, at de i denne bekendtgørelse indeholdte eller i medfør af bekendtgørelsen fastsatte bestemmelser overholdes, føres af veterinærdirektoratet.

Kapitel 6

Kontrol- og tilsynsudgifter

§ 13. Udgifterne til veterinære kontrolforanstaltninger ved en i henhold til denne bekendtgørelse autoriseret virksomhed, afholdes af virksomheden efter takster og regler fastsat af landbrugsministeren.

Kapitel 7

Straffebestemmelser

§ 14. Overtrædelse af bestemmelserne i denne bekendtgørelse straffes med bøde.

Kapitel 8

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den . Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 301 af 20. juni 1985 om udenlandsk kød m.m.

Bekendtgørelse om kød m.m. til hjemmemarkedet

I medfør af lov nr. af om kød m.m. fastsættes herved følgende bestemmelser:

Kapitel 1

Område og definitioner

§ 1. Bestemmelserne i denne bekendtgørelse vedrører, medmindre andet er anført, kun kød, slagteaffald og kødvarer, der er bestemt til menneskeføde.

Stk. 2. Opskæring, udbening og anden mekanisk behandling af kød og slagteaffald samt tilvirkning af kødvarer i detailhandelsledet med henblik på salg direkte til forbruger omfattes ikke af denne bekendtgørelse. Tilsvarende gælder, når tilvirkningen sker med henblik på salg engros, og dette salg ikke overstiger den dobbelte værdi af de levnedsmidler, der detailforhandles fra detailforhandlingsvirksomheden direkte til forbrugere.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved

- a) **kød**: Alle spiselige dele af husdyr af arterne kvæg, svin, får og geder, samt af hovdyr holdt som husdyr;
- b) **fersk kød**: Kød - herunder kød, der er vakuumpakket eller pakket i kontrolleret atmosfære - som med undtagelse af kuldebehandling ikke har været underkastet nogen behandling, der forlænger holdbarheden;
- c) **slagteaffald**: Fersk kød, for så vidt det ikke hører til slagtekroppen som defineret i litra e, også selv om det stadig er i naturlig forbindelse med slagtekroppen;
- d) **organer**: Slagteaffald fra bryst-, bug- og bækkenhule, inklusive luft- og spiserør;
- e) **slagtekrop**: Hele et slagtedyrs krop efter afblødning, udtagning af organer, afskæring af lemmerne i forknæled og haseled, af hoved, hale og yver og endvidere for kvæg, får, geder og hovdyr efter afhudning;

0 **kødvarer**: Varer, der helt eller delvis består af kød og slagteaffald, som gennem tilsætning eller iblanding af tilsætningsstoffer eller ingredienser eller på anden måde - bortset fra køling og frysning - er således forarbejdet, at det ikke kan genvinde de egenskaber, der er karakteristisk for fersk kød.

Kapitel 2

Slagtning i offentlige og private slagtehus samt nedslagning m.m.

§ 3. Slagtning alene til forbrug her i landet af det ved slagtingen fremkomne kød og slagteaffald kan foregå på et slagteri, der er autoriseret af landbrugsministeriet, samt på et offentligt eller et privat slagtehus, der er godkendt af veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Slagtning kan endvidere ske som nødslagtning i henhold til bestemmelserne i § 4, ligesom privatpersoner til eget forbrug kan lade foretage slagtning på egen bopæl, såfremt husdyrhold på denne er tilladt.

§ 4. Dyr, der ønskes slagtet på grund af sygdom eller ulykkestilfælde (nødslagtning), og hvis kød ønskes anvendt til forhandling, skal nødslægtes i et nærliggende slagteri/slagtehus. Transport af det levende dyr må kun finde sted, såfremt dette kan ske, uden at dyrplageri finder sted.

Stk. 2. Såfremt dyret ikke bør transporteres levende til slagteriet, skal det aflives og afblødes på stedet, og det skal herefter straks føres til et slagteri/slagtehus til slagtemæssig behandling og kontrol.

Stk. 3. Dyr, der i henhold til stk. 2 aflives udenfor de godkendte slagtesteder, skal umiddelbart før aflivningen undersøges af en dyrlæge, der skal udstede slagteattest for syge og nødslagtede dyr, som foreskrevet af veterinærdirektoratet. Slagteattesten skal straks efter dyrets ankomst afleveres til den kontrollerende dyrlæge. Dog kræves slagteattest ikke udstedt, når nødslagtning sker som følge

af ulykkestilfælde, og det efter omstændighederne er åbenbart, at dyret vil blive påført unødigt lidelse såfremt aflivningen udsættes til efter en dyrlægeundersøgelse. Slagteattest kræves heller ikke såfremt den dyrlæge, der har behandlet og undersøgt dyret før slagtingen, også foretager kontrollen efter slagtingen.

Slagteattesten skal indeholde udførlige oplysninger om sygdommens eller ulykkestilfældets art, om der er anvendt medicin og i bekræftende fald om arten og mængden af denne og om eventuelt applikationssted, samt om dyrets temperatur og øvrige tilstand umiddelbart før slagtingen.

Stk. 4. Medmindre vedkommende veterinærinspektør, efter at have fået sagen forelagt, træffer anden afgørelse, skal dyr, der ikke er fremstillet for den kontrollerende dyrlæge til undersøgelse før slagtingen, betragtes som nødslagtede og behandles i overensstemmelse hermed, og såfremt fyldestgørende dyrlægeerklæring om undersøgelse af dyret umiddelbart før slagtingen ikke foreligger eller tilvejebringes, skal dyret kasseres, jfr. dog stk. 3.

§ 5. I offentlige og private slagtehuse, må, medmindre særlig tilladelse foreligger fra veterinærdirektoratet, ikke foregå anden virksomhed end slagting og opbevaring samt bortbringning af de ved slagtingen fremkomne produkter.

Stk. 2. Den kontrollerende dyrlæge skal påse, at gældende bestemmelser for indretning og drift af offentlige og private slagtehuse nøje overholdes, og skal foretage anmeldelse til veterinærdirektoratet af mangler, der efter påtale overfor virksomheden ikke rettes.

Kapitel 3

Undersøgelse af slagtedyrl og kød m.m.

§ 6. Den kontrollerende dyrlæge skal ved undersøgelsen af slagtedyrl og ved undersøgelsen og bedømmelsen af kød og slagteaffald følge den af landbrugsministeriet til enhver tid fastsatte instruks om udøvelse af kødkontrol.

§ 7. Dyrene skal undersøges og kendemærkes af den kontrollerende dyrlæge på slagtedagen. Kendemærkningen af slagtedy-

rene skal foretages med øremærke eller andet af veterinærdirektoratet godkendt system. Syge dyr skal undersøges umiddelbart før slagtingen.

Stk. 2. Slagtedyrene skal på slagtedagen endvidere undersøges efter slagtingen. Slagtekroppe af hovdyr og af svin og kvæg, der er over 6 måneder gamle, skal præsenteres til undersøgelse efter at være midtflækket ved en længdespaltning af hvirvelsøjlen. Såfremt undersøgelsen kræver det, kan den kontrollerende dyrlæge forlange længdespaltning af hovedet eller kroppen af ethvert slagtedyrl. Hovedet og samtlige organer skal være i naturlig forbindelse med kroppen, jfr. stk. 3. Dog kan yveret, når det indeholder sygeligt sekret eller mælk, og børen, når den indeholder store fostre eller betydelig pusansamling, samt for heste og stort kvægs vedkommende, hoved og tunge være løsnet fra kroppen. Det samme gælder mave, tarme og krøs, undtagen hos spædekælve. De således løsnede dele skal kunne identificeres som hørende til en bestemt krop. Der må ikke være fjernet nogen del af kødet, noget organ eller nogen lymfeknude, og der må ikke være lagt snit i organer eller lymfeknuder.

Stk. 3. Veterinærdirektoratet kan på særlige betingelser tillade, at hovedet og organerne løsnes fra kroppen.

Stk. 3. Vedkommende slagtehus er pligtig at give dyrlægen alle de oplysninger om det slagtede dyr, som denne forlanger, og yde den nødvendige assistance for kontrollens gennemførelse. Såfremt dyrlægen skønner det nødvendigt, at han berettiget til at udsætte stempelingen, jfr. kap. 4, til næste dag. For dyr, der underkastes laboratoriemæssig undersøgelse, må stempelingen ikke finde sted før resultatet af undersøgelsen foreligger.

§ 8. Hvis der ved undersøgelse af det slagtede dyr mangler nogen del af kødet, eller helt eller delvist mangler noget organ eller nogen lymfeknude, eller der er gjort indsnit i lymfeknuder eller organer, eller organerne af de slagtede dyr er sammenblandede, så de ikke kan henføres til den krop hvortil de hører, må vedkommende krop og organer ikke uden tilladelse fra vedkommende veterinærinspektør godkendes til menneskeføde.

Stk. 2. Dyrlægens bedømmelse af slagtedyrl kan af slagtehusets leder/ejer indankes for vedkommende veterinærinspektør til

overskøn. I så tilfælde skal hele slagtedyret med tilhørende organer være til stede. Udgiften ved overskønnet fastsættes af veterinærdirektoratet og afholdes af klageren, hvis det går ham imod, i modsat fald af veterinærdirektoratet.

§ 9. Den kontrollerende dyrlæge skal føre en af veterinærdirektoratet autoriseret protokol over de ved kontrollen forefaldende forretninger. Uddrag af denne protokol skal efter veterinærdirektoratets nærmere bestemmelse indsendes til veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Lederen af et offentligt slagtehus og indehaveren af et privat slagtehus skal føre en slagteprotokol, der skal være autoriseret af veterinærdirektoratet. Protokollen skal opbevares på slagtestedet og den skal til enhver tid være tilgængelig for eftersyn som den kontrollerende dyrlæge og veterinærdirektoratet foretager. Protokollen skal opbevares i mindst 5 år efter at den er udskrevet.

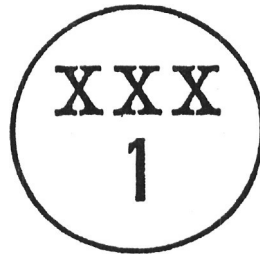
Kapitel 4

Stempling af kød m.m.

§ 10. Mærkningen af kød og slagteaffald skal ske ved den kontrollerende dyrlæges foranstaltning og under hans ansvar. Til stempling må kun benyttes de af landbrugsministeriet godkendte stempele farver.

Stk. 2. Stempler og mærkesedler m.v. skal af dyrlægen rekvireres gennem veterinærdirektoratet og kun de således udleverede må benyttes.

§ 11. Kød og slagteaffald af dyr, som er slagtet i et offentligt eller privat slagtehus, og som er ubetinget godkendt til menneskeføde, skal forsynes med nedenstående mærke med slagtehusets nummer eller en af veterinærdirektoratet fastsat forkortet stedbetegnelse anbragt i stedet for x x x.

Stk. 2. Mærket skal anbringes som nedenfor angivet. Slagtekroppe som vejer mere end 65 kg skal på hver halvdel stemples på mindst følgende steder: Lårets yderside, lænden, ryggen, bugen og boven. Andre slagtekroppe skal forsynes med mindst 4 stempelmærker, nemlig på hver bov og på ydersiden af hvert lår. Hovedet skal forsynes med et mærke på hver side, tunge og hjerte hver med et mærke. Tunge og hjerte af svin, får og geder og af op til 3 måneder gamle kalve kræves dog ikke mærket. Leveren af alle slagtedyrl skal forsynes med et mærke.

Stk. 3. Udsæringer og slagteaffald, der ikke mærkes stykvis, skal forsendes i emballage, som forsegles med en af den kontrollerende dyrlæge dateret og underskrevet mærkeseddel.

Stk. 4. Kød og slagteaffald forsynet med det i stk. 1 afbildede mærke må ikke udføres.

§ 12. Nedenstående mærke skal anbringes på godkendt kød af orner samt halvørner (kryptorchioder og hermafroditter) og ornegildinger, der frembyder ornelugt eller har udtalt ornepræg, ved siden af de øvrige stempler og i samme antal som disse.

§ 13. Kød og slagteaffald, der ved kontrollen i et godkendt slagteri/slagtehus er betinget godkendt til menneskeføde som fol-

ge af fund af oksetinter, ska! efter nærmere aftale mellem dyrlægen og slagteriet (slagteren) føres direkte til frysning på et af landbrugsministeriet autoriseret frysehus. Forinden afsendelsen til frysehuset skal hvert stykke kød og slagteaffald af samme dyr (evt. emballagen) forsynes med en omhyggeligt fastgjort mærkeseddel med samme løbenummer. På mærkeseddels ene side findes foruden løbenummeret en krone og ordet »Veterinærkontrollen« samt følgende tekst: »Betinget godkendt kød til særlig behandling. Skal sendes til (se bagsiden)«. På mærkeseddels anden side skal anføres afsenderens og modtagerens navn og adresse. Desuden skal den kontrollerende dyrlæge snarest direkte til dyrlægen ved modtagervirksomheden pr. post afgive meddelelse om den pågældende forsendelse ved udfyldning af en særlig blanket forsynet med samme nummer som mærkesedlerne. Denne meddelelse må ikke ledsage forsendelsen af det betinget godkendte kød og slagteaffald.

Stk. 2. Dyrlægen ved det autoriserede frysehus skal, såfremt en til en modtaget meddelelse svarende forsendelse ikke ankommer til bestemmelsesstedet, omgående efterlyse forsendelsen og eventuelt underrette vedkommende veterinærinspektør om sagen.

Stk. 3. Forinden kødet og slagteaffaldet nedfryses, skal den ved frysehuset ansatte dyrlæge forsyne det med kødkontrolmærker i overensstemmelse med reglerne i §§ 11 og 12. Når frysningen er tilendebragt som angivet i forskrifter, udstedt i medfør af stk. 5, kan kødet og slagteaffaldet udleveres.

Stk. 4. De kontrollerende dyrlæger har pligt til omhyggeligt at påse, at betinget godkendt kød og slagteaffald behandles som foran angivet, og at sørge for, at slagtehuset/slagteren får fyldestgørende underretning om, hvorledes der skal forholdes med varen.

Stk. 5. De pågældende virksomheder skal med hensyn til modtagelse, opbevaring og behandling m.m. af de her omhandlede varer forholde sig i nøje overensstemmelse med de forskrifter, der måtte blive givet fra landbrugsministeriet eller veterinærdirektoratet.

Kapitel S

Kød m.m., der ikke er egnet til menneskeføde

§ 14. Kød, slagteaffald og kødvarer, som ved dyrlægekontrollen kasseres, skal ved den

kontrollerende dyrlæges foranstaltning gøres uanvendeligt til menneskeføde ved sønderdeling og anbringelse i dertil bestemte beholdere, hvori findes et af veterinærdirektoratet godkendt denatureringsmiddel. Grundig overbrusning med denatureringsmiddel kan træde i stedet for nedlægning deri. Varen skal derefter sammen med andet kød og slagteaffald, der ikke skal anvendes til menneskeføde, jfr. dog stk. 2 og 3, under iagttagelse af nærmere af veterinærinspektøren foreskrevne forholdsregler afhændes direkte til en autoriseret destruktionsanstalt. Dog kan i tilfælde, hvor det drejer sig om minimale mængder, omhyggelig nedgravning eller opbrænding efter dyrlægens anvisning træde i stedet, såfremt dette ikke er forbudt efter andre bestemmelser.

Stk. 2. Kirtler, hjerner, rygmarv og lignende, der er sunde og friske og hidrører fra sunde dyr, kan dog fra et slagtehus afhændes direkte til en medicinalfabrik eller til særligt dertil af veterinærdirektoratet godkendt virksomhed. Forsendelse skal ske i ren, solid og tæt emballage, der på iøjnefaldende og tydelig måde skal være mærket: »Kødaffald til teknisk brug. Uspiseligt«. Kommer varen ikke til afsendelse eller anvendelse efter formålet, skal den destrueres som angivet i stk. 1.

Stk. 3. Sunde og friske dele af sunde dyr kan fra et slagtehus afhændes til dyrefoder direkte til dyreholdere. Veterinærdirektoratet kan tillade, at sådanne dele leveres til autoriseret dyrefoderfabrik. Forsendelse skal ske i ren, solid og tæt emballage, der på iøjnefaldende og tydelig måde skal være mærket: »Dyrefoder«. Kommer varerne ikke til afsendelse eller anvendelse efter formålet, skal de destrueres som angivet i stk. 1.

Stk. 4. Fedt og talg, der hidrører fra godkendte slagtedyrr men som ikke er egnet til menneskeføde, kan fra et slagtehus leveres direkte til et af veterinærdirektoratet godkendt fedt- og talgsmelteri, der udelukkende fremstiller tekniske varer. Forsendelsen skal ske i ren, solid og tæt emballage, der på iøjnefaldende og tydelig måde skal være mærket: »Kødaffald til teknisk brug. Uspiseligt«. Kommer varen ikke til afsendelse eller anvendelse efter formålet, skal den destrueres som anført i stk. 1.

Stk. 5. Teknisk fedt.

- a) Afsmeltet fedt og talg, der er fremstillet af kød og slagteaffald, som ikke er egnet til menneskeføde må kun afhændes til teknisk brug.
- b) Såvel sælger som køber skal føre bog over salg af afsmeltet fedt og talg til teknisk brug med angivelse af dato for salget, henholdsvis køberens og sælgerens navn og bopæl, samt mængden og arten af det henholdsvis solgte og købte.
- c) Afsmeltet fedt og talg til teknisk brug må kun emballeres i emballage, der på iøjnefaldende og holdbar måde er mærket: »Teknisk fedt. Uspiseligt.«, og denne mærkning skal forefindes ved enhver forsendelse, samt falbydelse og afhændelse her i landet.
- d) Ved enhver forsendelse her i landet af fedt og talg til teknisk brug, skal forsendelsespapirerne (konnossement, fragtbrev, ladeseddel, følgeseddel osv.) være påstemplet: »Teknisk fedt. Uspiseligt.« ligesom de tilsvarende fakturaer skal lyde på: »Teknisk fedt. Uspiseligt.«

Stk. 6. Veterinærdirektoratet kan besigtige virksomheder, der modtager de i stk. 2-4 nævnte varer.

Kapitel 6

Tilvirkning af kødvarer

§ 15. Tilvirkning af kødvarer uden for detailhandelsleddet, jfr. § 1, stk. 2, bestemt til forhandling her i landet må udover på de eksportautoriserede virksomheder kun finde sted på virksomheder, godkendt hertil af veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet kan tage en given godkendelse op til fornyet behandling, når der er forløbet 5 år siden sidste godkendelse eller væsentlige ændringer i driften gør det påkrævet.

Stk. 3. Ejer- eller brugerskifte skal anmeldes over for veterinærdirektoratet.

Stk. 4. I forbindelse med godkendelsen meddeler veterinærdirektoratet virksomheden et registreringsnummer, som skal benyttes i forbindelse med mærkning af de af virksomheden fremstillede varer.

Kapitel 7

Engrosforhandling m.m. af kød, slagteaffald og kødvarer

§ 16. Oplagring og engrosforhandling (fordeling) af kød, slagteaffald og kødvarer må ud over de i § 15 nævnte eksportautoriserede eller godkendte virksomheder kun finde sted på virksomheder (engroslagre), der er godkendt hertil af kommunalbestyrelsen, jfr. dog § 1, stk. 2.

Stk. 2. Et i medfør af stk. 1 godkendt engroslager kan efter særlig godkendelse fra kommunalbestyrelsen meddeles tilladelse til opskæring, udbening, hakning og detailpakning af kød og slagteaffald. Endvidere kan virksomheden meddeles tilladelse til udskæring (slicning) og detailpakning af kødvarer.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan tage en given godkendelse op til fornyet behandling, når der er forløbet 5 år siden sidste godkendelse, eller væsentlige ændringer i driften gør det påkrævet.

Stk. 4. Ejer- eller brugerskifte skal anmeldes overfor kommunalbestyrelsen.

Kapitel 8

Almindelige bestemmelser

§ 17. Veterinærdirektoratet udarbejder i fornødent omfang bestemmelser for godkendelse, herunder om indretning og drift af de i §§ 15 og 16 omhandlede virksomheder.

§ 18. Emballage, der har været benyttet til kød, slagteaffald og kødvarer, må ikke benyttes, før eventuelle kødkontrolmærker er fjernet. Emballage til kød, slagteaffald og kødvarer, der er forsynet med kødkontrolmærker eller med private mærker eller påtegninger vedrørende varen eller dens oprindelse, må ikke benyttes af andre til kød, slagteaffald og kødvarer eller andre varer, før sådanne mærker eller påtegninger er fuldstændig fjernet.

§ 19. Vedkommende tilsynsmyndighed er i nedennævnte tilfælde bemyndiget til at lade destruere:

- Kød, slagteaffald og kødvarer, hvis forhandling ikke er tilladt. For slagtelokalers vedkommende undtages dog det ved slagtingen fremkomne kød og slagteaffald.
- Kød, slagteaffald og kødvarer, på hvilke de i henhold til denne bekendtgørelse anbragte mærker er fjernet, eller som er forsynet med mærker, der kan give anledning til forveksling med disse.

§ 20. Udgifter i forbindelse med anskaffelse af kemikalier, stempelfarver, instrumenter, øremærker og andre rekvisitter til kontrollen såvel som dettes vedligeholdelse påhviler kommunen, når slagting sker i offentligt slagtehus, og slagteren, når slagting sker i privat slagtehus.

Stk. 2. For det besøg, som den kontrollerende dyrlæge som følge af ejerens forlangende om overskøn, jfr. § 8, stk. 2, må aflægge på slagtestedet, skal der, hvis skønnet går ejeren imod, erlægges samme beløb som ved kontrol af det pågældende dyr.

Stk. 3. Afgiften skal erlægges forud for undersøgelsen og er gældende uanset om varen, der fremstilles, godkendes til menneskeføde eller kasseres.

Stk. 4. For laboratoriemæssig undersøgelse i henhold til § 6 afholder slagtehuset den herfor af landbrugsministeriet godkendte takst plus eventuelle forsendelsesomkostninger.

Kapitel 9

Tilsyn og kontrol

§ 21. Overtilsynet med, at de i denne bekendtgørelse indeholdte eller i medfør af bekendtgørelsen fastsatte bestemmelser overholdes, føres af veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Tilsyn og kontrol med de i § 15 og § 16 omhandlede virksomheder føres af vedkommende kommunalbestyrelse, jfr. dog § 21, stk. 4. Veterinærdirektoratet fastlægger de nærmere bestemmelser for udøvelsen af tilsy-

net og kontrollen, herunder for udførelsen af laboratoriemæssige undersøgelser af kod, slagteaffald og kødvarer.

Stk. 3. Veterinærdirektoratet træffer bestemmelse om, hvorvidt produktionen skal underkastes en særlig kontrol, herunder efter omstændighederne egenkontrol, og om retningslinierne herfor.

Stk. 4. Veterinærdirektoratet kan for store virksomheder af den i § 15 nævnte art bestemme, at tilsynet, uanset stk. 2, 1. punktum, skal udøves af en heltidsbeskæftiget dyrlæge, ansat dertil direkte under veterinærdirektoratet.

Stk. 5. Løn- og ansættelsesvilkår for en heltidsbeskæftiget dyrlæge som nævnt i stk. 4, fastsættes i overensstemmelse med de til enhver tid for ansættelse af overdyrlæger ved de eksportautoriserede kødvirksomheder gældende regler.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 22. Overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af de i denne bekendtgørelse indeholdte bestemmelser straffes med bøde.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 23. Bekendtgørelsen træder i kraft den . Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 482 af 27. september 1974 om kød m.m. til hjemmemarkedet.